

האשה רבה פרק עשרי יבמות

עין משפט
ור מצוה

לו' א ב מ"י פ"ה מ"ל כתוב
מענאר כל' ג' פ מג עזין
קלח מושע ע' סלה מעי
קו':

מ' מי נקי ממענין דמנתניין קרבי מלח
מענער להען חוכר נויס דגמי סלול
סלאל צונאף קב מעהר כן דטפיו ר' יט
ר לדע ליפ' ממרומס גאנז סה מזוס
דלאס מרושס נלה מיעפקלאס ממרומס
תעלן צוניה דמייפלאס נמי נלה מיעפקלאס
כגען צוניה דמייפלאס זה נזיש
תעלן צוניה דמייפלאס זה נזיש
בדע' כויתט פליינ' מונס ר' מליל
לילדנן גם הייטליך נמייטי
וונה הוכמן צמעשל דמייפלאס ס' יט
דמייפלאס חאנ' ודי לי' מ' נמי זלינ
האנס גם מנטש קנטה לדקון מלר ומכם
לילדץ מהלי דוקה מיעפקלאס צהילט
צגען מטעס דקונסוס צמחצ' כויס זול
האנס גם גרענה מול ומונטי' ר' יט
לקונטה דען גרענה מול ומונטי' ר' יט
סלאל צמעשל חאנ' נידבען גם ציין
סומולת ליטן מענער נה קב עט פ'
סומולת ליטן:
בל שבן מציאותה ומושעה ידריה
דממן הו. לדע קינט וטכיב
קונט מס צהילן מיליחת ומונעך דיא
צגען מטעס דליך נה ליבס וגס
ממוחן ק' חיין לא מונות ומכל
מוקוס קהיל נקען מדילס לדיליז
מטעס דקנס נטס מעס דיליז:
עדיפות ממוינויסקן:
הנרי דוחיים קנים. ו'ט' כין דרי
צמען מודח דיליכא גט מוא
וינטוס הילמוי לייצין צמ' (ט) גירטא
סה ונסה וזה דזקצי טעטמלו לדלומל
לנעליל (ט' פא): מסקל טעטמלו גופיא
ה'ט' ג'ב' מתייך צמ' הילמלו גיריך זה
וונטס וס נויס גראט למיאו
הילר' דמלל מוקס כיון לדע קינט
לגולח מים גט מיטיקן מידי דקה
המתקדסה וטלר ק' נט בעלה
למומלט לו:
על פ' בית דין הוא דבעיא גיטא
ע' פ' עדים לא בעיא גיטא.
ה'ט' סיל' מדלקק מוש דע' ס' עדיס
מומרמת להו לילדנן נעלום הילימ
לך דילסוס ננטקט ע'ס צ' ל' צמען
לטמלו לדי ולדי גט צעיט גט
הילטפ'ס מודח ר' ס' צגענת געד מהל
דאטמלו מוש וטס ולרי' לדין רליה
לידם זמ' נידבען לדלי צמען
מליל צמען לילדנן נטס צמ' גט
לידם זיה קנטה לגען צטס מוקס חאנ'
כגען חדל הס' צונ' גיטו גיטו
כגען גט צונ' מינס לדע קנסוס
צשי עדיס סוה בעיטה גיטו גיטו
היא לעולם רבוי שמעון דיא
ז' איזו באיז' [ג'ויזיא ג'ו]

לכיד מאנש איז שניסה על פ' עדים לא בעיא גיטא מניא גיט והתניא ר' שמען על פ' עדים רבוי שמען הייא להולם רבוי שמען הייא איז באשה [ובעיא גיט] על קתני והכי אמר עשו ב"ד נשא ולא מיתסרא על בעלה רבינה

אמר رب ששת קנסא.
ללהמר (על ד' פ' ג')
ממלומה וס' ק' מ"ה מלומת מ"ה
מושה דוניה נ"ל מיטפלת צמ"ה
מעשר איצטראיכא ליה
מייפלא בונות וחתני'
שנבעלה בעילת זנות
ככלת אמר רב ששת
תרומה: אפי' בהרומה
כל זה ווירשי של זה
בתוכה מאי עבידתה
ז' בגין דיכריין פשיטא
עבדא איסרו א קנסוה
רבנן קמ' ל': אחוי של
יעין ולא מייבטן; אחוי
אויריתא ולא מייבט
יעי חולץ מדרבן ולא
ולא מדרבן: ר' יוסי
טי בעלה וכו': אמר רב
קמא קמאי לא מודו
לייה לר' אליעזר דמה
אא קנים וכ' שמציאתא
ההוא ור' אליעזר לא מודי
הומעה ריה דטמננא
אה דאיסרו הוא קנים
יוסי הני דיתבא תותיה
וחובנה דלמשקל ומיפק
ללו בחובנה דלמשקל
אבל הני דיתבא תותיה
קמאי מודו לבתראי
ר' יוסי מודו לה לר'
ה לדידיה לא קנים וכ' ש
המציאתא ומעשה ריה

לא קנים אבל כתובה
ותורתינו מודו לה לר' חכמים לא קנים ביאה
ש ר' שמעון לא מודיע
- מיתה לא קנים אבל
את שלא ברשות וכו':
רכ' הבי הלכתא אל
למה לך אי סבירות לך
הלהנה רבבי שמעון
ז' קאולה וכו' תימא אי
שמעון ממשע אפיו
כ' שמעון באחרונה
זיננא כי נאים ישכיב רב
זה הלהנה מכל דפיגי

שאנו אנסח ושורת לנו;
ו' אין צרכות הימנו גט
החווא דכעה נטא על
על פי בית דין מי כ-
דathan כודון איש באשות
כעה גט אלא לאו רבנן
ו' ב' ברבראיו ברבי

ומישין ממש געלא לאוד
נון לאוד כוכביס וענד מלון
למאסלא צו זט מאן ממלומה
ליילען דילען צמורה דהויעט
פישיא בת לוי מן ז
ובת לוי מן המעשר בת
^חאליה נשכנית אוון
נותנן לה מעשר וא
יקנסא: בת כהן מן ז
דרבן: ואין יורשו
ירושין חותובה וכו'。
אמר רב פפא כתוב
מהו דתימא לדידה
רבנן לזרעה לא קנס
זה ואחיו של זה חוי
של ראשן חולץ ב
מדרבנן אחיו של ע
מייבם לא מדוריית
אומר כתובתה על נ
הנוא בתראי מודו
לבחראי ר' שמעון מה
ביאה דעיקר איסורא
ומעשה דידה דמונואה
ליה לר' שמעון מציאר
הוא לא קנס אבל בז
ותרוייחו מודו ליה לה
לא קנים וכל שכן כ
קאי ורבו יוסי לא מודו
ומיפק הוא דלא קנים
קנס רבי יוחנן אמרו
בתרא לא מודו לקמן
אלער אוון ומשה דידיה
מציאתת ומעשה דידיה
אלער לא מודו ליה

הוּא דמורייה לדיריה
דמורייה ליריה קניין
שמעון ומה הנ' דב'
לאחר מותה לא בא'
להו ביאת ה'וא דלאאתה
הנ' דמחים קנים: ניע^ט
אמר רב הונא אמרו^י
רב נחמן^ז גנבה גנוב
כרבי שמעון אמרו^ט
דרשעתיך כרבי שמוי
אמינא הלכה כרבי
בקמיה אימא הלכ'
קשה א"ר ששת^ט אמרה
להא שמעתה
מי יודה לך למשינה

מְאֵין חֹזֶה לְמַעֲכָב
כָּל עֲרֵוֹת⁽⁶⁾ שִׁבְתָּה
כְּדֵין עַל פִּי בֵּית דִין
אֲלִימָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן
אָוּמֵר עֲשֵׂו בְּדֵין כְּהֵן
בְּאִשָּׁה אֲדִי וְאֲדִי לְ
יְהִרְאֵשִׁי בְּרוּךְ בָּרוּךְ

ערויות. סלמינו סאן ערוה הן כות גט ממוני זה נימת למ' סכיה בס עליו: חז' מלהט איט טם. צעל חד ע"פ זימ' דין ר' לרלווה רבנן גיטה כלתמיון במנמי': סיל' צעיה גט. לדלאוקס סיל' זאוווקסן. טרלווה יונצ'ה צעל צעד זודון ליט' צאלטה. סכמ' צודון עלה: חכם ליט' ווילטס על בעלה: גגס איט צאלטה. ולן נמלטה: יי' ואידי' נו' עניין גט. מדקמן מי' ליה נדונן ולזונג: חולו נו' סיל' וצמ' וצמען מיל' צעליס מודו: נס' רב' צמעון קי' סך קמיינטמן מני חז' מלהט ליט' קו': נכווונ צאלטה. בפניהם ענמכוו לאדריך

נין גיטעה: נאנו גלווה. כהה
שפנוייה צלנו נסס קדוזין:
ין אוטויה. ולעומת מדרקן ס"ר
תקלון מודון לץ גלהת לחץ
דאנו לעין גט נון קממיי דטנייג
למי לא מודון בעין גיטעה:
ולן